

بررسی تطبیقی گفتار گویشوران ترک زبان آلزایمری و گروه سالم از دیدگاه اصول همکاری گرایس

محمد رضا طوسی نصرآبادی^۱، مریم سادات غیاثیان^{۲*}

۱- دانشجوی دکتری زبان شناسی همگانی دانشگاه پیام نور

۲- دانشیار دانشگاه پیام نور (نویسنده مسئول)

چکیده

مقدمه: در تحقیق حاضر گفتار گویشوران ترک زبان مبتلا به الزایمر و گروه سالم بر اساس اصول همکاری گرایس و کاربردشناسی بالینی بررسی شد. کاربردشناسی بالینی را می توان زیرشاخه ای از کاربردشناسی زبان دانست که به مطالعه کاربرست نظریات کاربردشناسی در تحلیل اختلالات کاربردشناختی می پردازد.

روش: با اتخاذ روش مطالعه شاهد-موردی تعداد ۵ نفر فرد مبتلا به آلزایمر و ۵ نفر فرد سالم از بیماران بیمارستان علوی شهرستان اردبیل انتخاب شدند. همه مشارکان، سالخورده گان بالای ۷۰ سال و بی سواد تک زبانه ترک زبان بودند. با هریک از افراد به صورت شخصی و در حضور همراه بیمار مصاحبه به عمل آمد و در این مسیر از آزمون گفتار آزاد و خودانگیخته زبان پریشی فارسی نیلی پور استفاده شد. مکالمه افراد ضبط گردید و مصادیق نقض هرکدام از اصول مشخص گردید.

یافته ها: داده ها با استفاده از آزمون تی وابسته تحلیل داده ها شد. بین دو گروه در رعایت اصول کمیت و ربط تفاوت معناداری وجود داشت. به گونه ای که بیماران اصول کمیت و ربط و افراد سالم اصول شیوه و کیفیت را بیشتر نقض کرده اند.

نتیجه گیری: در نتیجه، مشخص گردید که بیماران آلزایمر ترک زبان اصل همکاری گرایس را نقض می کنند و گفتارشان به مکالمه موفق نمی انجامد.

کلیدواژه ها: آلزایمر / اصول همکاری / اصول گرایس / کاربردشناسی بالینی.